

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

XI. De neceßitate obseruandi votum paupertatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

cum vita temporali pariter iacturam fecere
aeternae?

Si talis est compensatio meorum religio-
forum in hac vita, qualis erit merces iisdem
parata in caelis? quali in aula mea ornabun-
tur corona pro voto Paupertatis? Quos
Domini obstupefacti ob immensam eorum
gloriam, dicent. Nos paupertatem eorum
aestimabamus insaniam & amentiam: nos
autem amentes fuimus, ipsi verò sapientes.

De necessitate observandi votum

Paupertatis.

CAPVT XI.

FILI, in meo Euangelio assimilavi diui-
tias spinis, & merito. Spinæ enim viato-
res impediunt, quò minus expedite progre-
di queant, metus enim punctiois eos re-
tardat. Adhæc spinæ manu apprehensæ pū-
gunt, constrictæ fortiùs, eliciunt sanguinè
& dolorè gignunt. Quare beneficio magno
affecti sunt, qui à tergo eas reliquerunt, &
dum ambulant amplius in conspectu non
habent. siquidem tractare aculeos spinarum,
& non pungi, si non est impossibile, saltè est
admodum difficile. Parumq; interest, sintne
parvæ aut grandes, paucae vel multæ, quia
oës pungunt, & semper pungunt. Haud secus
diui-

diuitiæ plurimum retardant peregrinos ad
 cælum tendentes, onereq; suo magno affe-
 runt fastidium. Habere aliquid propriũ, ac
 ad illud non affici, nec multis, nec omnibus
 est cõcessum. Affectio est, quæ cogitationũ,
 suspicionũ, & sollicitudinũ de congerendis
 opibus spinas generat; quibus opibus quo
 quis plus se addixerit, hoc grauius se pũget,
 & cruore consperget. Quare non abundare
 opibus, vel ad eas deferendas obligari, in-
 gens beneficium est, & in eo consistit votum
 religiosæ paupertatis.

V E R V M fili mi, non satis est vota edidif-
 se, si non præstentur: quia voti finis est, o-
 pere illud obseruare. Memento itaque re-
 spontè ad perpetuam paupertatem obliga-
 tum, quæ inter virtutes morales & religio-
 sas præcipua est, & obligationẽ in conspectu
 meo peractam. Operibus autem contrariis
 voto illo se eximere, aliud nõ est, quàm bel-
 lum indicere virtuti cæterarũ facilè princi-
 pi, quam in tuam dominam & patronam e-
 legisti, atque ita pœnam violatæ obligatio-
 nis, hoc est, damnationem æternam incur-
 rere, ac me creatorem & benefactorem tu-
 um, qui votum acceptaui, offendere. Iu-
 dica nunc ipse, quam necessarium sit stare
 promissis mihi semel factis, quæ sicut ad

salutem conducunt integrè seruata, sic violata pertrahunt ad gehennam.

DOMINE, quandoquidem diuitiæ tam sunt molestæ & periculosæ, & tamen opus est victu amictuque ad vitam tolerandam necessario, satis esse tibi deberet, si in numero eorum saltem pauperum essemus, de quibus cum laude ita loquitur sacra Scriptura. *Beatus homo, qui post aurum non abit, nec sperauit in pecunia thesauris.* Sic enim possemus aliqua necessaria, recisso ad illa affectu, & voto paupertatis saluo, possidere. Verum est, fili, beatum esse, qui post aurum non abit, sed ibidem Scriptura mox subiungit. *Quis est hic, & laudabimus eum? Quis est, qui non desiderat aurum? Quis est qui adeptum non studeat conseruare, & augere? Si tu post aurum fortè non abeas, aurum abibit post te, & spinæ instar vestibus tuis adhærescet, ac vt non pungat, saltem incelsum tuum retardabit.* Quare votum paupertatis omnem prorsus proprij possessionem, siue magnum, siue paruum sit, excludit. Neque debes sollicitus esse de victu & amictu: mihi hanc curam relinque, tantùm labora, vt voto Paupertatis facias satis, & ego necessaria tibi prouidebo. Qui spem suam in alio collocat, quàm in DEO, iniuriam

riam facit DEO, & se inueniet deceptum.

MEMENTO Paupertatem vocari religionis murum, & religiosorum matrem. Quamdiu solidus & integer murus est ciuitatis, facilè à latronum vel hostium incurfu defenditur, quando verò disturbatus est, aut rimas agit, facilè ab hoste inuaditur & diripitur. Sic paupertas, quæ est disciplinæ religiosæ murus, si vel prorsus abiiciatur, vel rimas agat, per quas proprium aliquid recipiatur, obnoxia redditur hostium direptioni. Quare opus est vt murum custodias, si cupis murum custodire te. Qui belli tempore mœnium custos est, duas debet habere condiciones. Vnam, vt vigilias agat: alteram, vt non sinat se corrumpi hostium muneribus. Hæ duæ condiciones sunt in religioso voluntariè paupertatem complectente: vtpotè qui parcè viuens, nullam à somno capit molestiam, & cum proprietarius non sit, non facilè corrumpetur inimici muneribus. Quare non est neque vigilantior custos neque robustior muri religionis defensor, quàm religiosus verè pauper. Necessarium præterea est, vt muri ciuitatis sæpè inspiciantur, & vbi & quando opus est, reficiantur & firmentur: nam si cæperint alicubi vel agere rimas, vel in vnam partem

L 3

incli-

inclinare, difficulter remediū adhibebitur. Sic crebro inspiciēda est religionis paupertas, ne aliqua sui parte, licet minima, laxetur; & si laxata fuerit, rursū astringatur. hac enim ratione validius muniatur religio, eiusque status reddetur securior. Sicut enim primus hostium scopus est, subruere propugnaculi alicuius muros, sic summa cura eorum qui illud defendunt, esse debet, vt muri conseruentur.

DICTA deinde est religiosorum mater, quia Paupertas prima est, quæ communitat religioso suum esse vel naturam, eundemque nutrit & educat. Verū quidem est, eam in liberorum educatione nonnihil esse seueram, eò quod illis commoda quaedam, non necessaria, sed potius superuacanea subtrahat, tamen illud bono fine facit, vt nimirum filij in fortes euadant milites, ac strenuè contra omnia vitiorum genera decertent. Probè siquidem nouit, hominem in delitiis educatum, & perferendis aduersis non assuefactum, non posse esse bonum militem. Inter conditiones huius matris vna est, quod se amantibus liberis cara est & grata, non amantibus autem grauis & exoria: & quisquis obligatus est subesse gubernationi talis matris, si ad illam non se accom-

accommodarit, perpetuam in vita experietur afflictionem.

Si tibi fili, fortè displicet talem habere matrem, recordare Paupertatem non elegisse te in suum filium, sed contra, elegisse te illam in tuam matrem, atque illam te in filium acceptasse. Tu quoque ratione voti teneris perpetuò vitam agere cum tali matre. quare nec est amplius in potestate tua renunciare illi, sed teneris eam amare, honorare & defendere. Dic mihi nonnè grauius delinqueret filius, qui malè tractaret matrem, aut domo eam exturbaret? nonnè is dignus esset seuera castigatione? Quid verò est aliud reculis nonnullis propriis frui, vt tuæ indulgeas cupiditati, nisi iniquè tractare matrem tuam Paupertatem? Nullam autem eius rationē habere, quid aliud est, quàm eam ex intimo corde tuo, quæ domus eius est, expellere? Vide fili, quid agas, quia damnum omne recidit in caput tuum; quandoquidem constat illam non indigere opera tua, te autem indigere opera illius, nec potes sine illa vitā religiosam ducere. Illa tibi non est obligata, sed tu illi. Regnum cælorum pauperum est. Qui verò non vult paupertatem agnoscere tanquam matrem, non erit quoque particeps haredi-

hæreditatis illius, quæ est regnum cælorum.
 DOMINE, probè intelligo, votum paupertatis edere, non esse aliud, quàm promittere tuæ maiestati me nec habiturum, nec velle habere aliquid proprium, ac vitam in paupertate acturum. Cæterum aueo cognoscere, possimnè Voto paupertatis facere satis, si proprij nihil possideam, & tamen omnia palato, & modo agendi meo congruant. Fili, sicut mihi placet, vnumquemque instructum esse rebus necessariis, sic mihi displicet, si religiosus vel habeat vel procuret superuacaneas. Quid autem necessarium sit, vel vtile, non est tuum iudicare, (facilè enim à sensu vel affectu proprio seducimur) sed superioris. Ad te tantum pertinet necessitatem tuam proponere, Superioris autem est iudicare, quid consentaneum sit Paupertati. Pauper non est, cui nihil deest, nec more pauperum viuit, qui omnia habet, pro vt collibuerit.

*De defectibus, qui contra paupertatem
 committuntur.*

CAPVT XII.

FILI, qui à redditibus instructus est more pauperum, & tamen instar diuitum
 vult